

Веровање у Бога

[Српски – Serbian – صربي]

Мухаммед б. Ибрахим ет-Тувејџири

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ الإيمان بالله ﴾

« باللغة الصربية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Веровање у Бога

- Веровање у Бога обухвата четири ствари:

Прва: Веровање у постојање Бога.

Узвишени Бог је сва створења створио и начинио да по природи верују у Творца, као што је Узвишени казао: *Ти управи лице своје вери, као прави верник, делу Аллахову, према којој је Он људе начинио – не треба се мењати Аллахова вера, али већина људи то не зна.* (Ер-Рум, 30.)

1. Разум сам по себи упућује да овај Свемир има Творца. Сва створења, и она претходна, и она која ће доћи, морају имати некога ко их је створио, јер је немогуће да сама себе створе или да се игром случаја појаве. Зато, она морају имати Творца, а то је Бог, Господар светова, као што Он каже:

Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују. (Куран, поглавље Ет-Тур, 35-36.)

2. Човекова чула, такође, указују на постојање Бога, јер ми видимо смену дана и ноћи, видимо како опскрба долази људима и животињама, и видимо како се плански управља свим стварима везаним за створења. То указује, без икакве сумње, на постојање Бога.

Он чини да ноћ и дан неизменично наступају и у томе је, доиста, поука за оне који памети имају. (Куран, поглавље Ен-Нур, 44.)

3. Узвишени Бог је потпомогао Своје посланике и веровеснике разним чудима и наднаравним делима које су људи видели или о којима су чули.

То су дела која су ван могућности људи, којима Бог јача и помаже Своје посланике, што јасно указује на постојање Некога Ко је све те посланике слао. Примери тих наднаравних дела су: ватра у коју је Абрахам бачен постала је хладна и спасоносна, раздвајање мора у време Мојсија, оживљавање мртвих у време Исаа, те расцепљење месеца за време Мухаммеда, мир над њим.

Зато не постоји никаква сумња у Негово постојање.

Бог каже: ***Посланици њихови су говорили: Зар се може сумњати у Аллаха, Створитеља небеса и***

Земље. Он вас позива да би вам неке грехе ваше опростио и да би вас до рока одређеног оставио.
(Куран, поглавље Ибрахим, 10.)

4. Колико се само пута Бог одазвао онима који су Га дозивали, колико је само дао онима који су од Њега нешто тражили, а све то, без имало сумње указује на Његово постојање, знање и моћ.

И када сте од Господара свога помоћ затражили, Он вам се одазвао: "Послаћу вам у помоћ хиљаду мелека који ће једни за другим долазити. (Куран, поглавље Ел-Енфал, 9.)

И Ејјубу (Јобу) се, када је Господару своје завапио: „Мене је невоља снашла, а Ти си од милостивих најмилостивији!“ – одазвасмо и невољу му која га је морила отклонисмо и вратисмо му, милошћу Нашом, чељад његову и уз њих још толико и да буде поука онима који се Нама клањају.
(Куран, поглавље Ел-Енбија, 83-84.)

5. Такође и оно што је Бог прописао указује на постојање Бога. Величанствени и праведни прописи који обухватају све што је у интересима створења, а које је Он објавио у Својим књигама преко Својих посланика и веровесника су јасан показатељ да је све

то дошло од Господара, Мудрог и Моћног и Онога Ко познаје шта је потребно створењима.

Друга: Веровање да је само Бог Господар и да у томе нема судруга (тевхидур-рубубијје)

Господар који заслужује да се обожава је владар који све поседује, све ствара и свиме управља, у чијим рукама је све. Нема створитеља осим Бога, нема апсолутног владара осим Њега, Он свиме управља и влада, сва створења су Његова створења, сва власт је Његова власт, Он је Силни и Милостиви, није ни о коме зависан и Он је хвале достојан, Он све зна и Свемоћан је, своју милост спушта када се од Њега милост затражи, опрашта онима који опрост траже, дарује ономе ко од Њега тражи, одазива се када га неко зове, ради шта хоће. Он је Живи и Вечни и Њега не обузима ни дремеж ни сан.

Он је једини владар небеса и Земље, и Њему припада оно што је на њима, Његове су ризнице небеса и Земље, Он познаје све тајне на небесима и на Земљи, и све војске небеса и Земље су Његове. Узвишени Бог каже:

Господар ваш је Аллах, који је небеса и Земљу у шест временских раздобља створио, а онда се

изнад Арша узвисио; Он тамом ноћи прекрива дан, који га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде се покоравају Његовој вољи. Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Аллах, Господар светова!
(Куран, поглавље Ел-Е'араф, 54.)

И каже: Аллахова је власт на небесима и на Земљи и над оним што је на њима; Он све може!
(Куран, поглавље Ел-Маиде, 120.)

Зато морамо да знамо и морамо да будемо убеђени да је само Бог Господар који је све створио и да је све што постоји обликовао и да је небеса и Земљу само Он створио.

Ето то вам је Аллах, Господара ваш, на се Њему клањајте! Зашто не размислите? (Куран, поглавље Јунус, 3.)

Узвишени Бог је створио Сунце и Месец, ноћ и дан, воду и биљке, људе и животиње, створио је и прашину, брда и мора.

Онај коме припада власт на небесима и на Земљи, који нема детета, који у власти нема ортака и који је све створио и како треба уредио!
(Куран, поглавље Ел-Фуркан, 2.)

Све је Својом моћи створио, Он нема никаквог помоћника, нити саветника, слављен нека је, Он је

Господар Једини и Свемоћни. Он се изнад Арша узвисио из Своје милости, небесима управља Својом снагом, Земљу је поравнао Својим хтењем, сва створења је створио Својом вољом, робовима управља Својом моћи. Он је Господар истока и запада, нема бога осим Њега, Живи и Вечни.

Аллах је Створитељ свега и Он управља свим, у Њега су кључеви небеса и Земље! А они који у Аллахове доказе не верују, они ће бити изгубљени! (Куран, поглавље Ез-Зумер, 62-63.)

Зато знајмо и будимо уверени да је Бог Господар и да је Свемоћан, да све обухвата, свиме влада, све зна, да је изнад својих створења, вратови се пред Његовом величином покоравају, гласови се пред Његовом величином стишавају, моћни су пред Његовом моћи понижени. Погледи до Њега не могу допрети, а Он до погледа допире; Он је милостив и у све упућен, ради шта хоће и суди како хоће.

Када нешто хоће, Он само за то рекне: „Буди!“ – и оно буде. (Куран, поглавље Јасин, 82.)

Он, Узвишени, зна све што је на Земљи и на небесима, познаје видљиви и невидљиви свет, Он је Величанствени и Узвишени. Он познаје тежину свих брда и количину свих океана и мора, зна број капљица кише, број листова на дрвећу, број зрна

прашине, познаје оно што ноћ прекрива и што дан открива.

У Њега су кључеви свих тајни, само их Он зна, и Он једини зна шта је на копну и шта је у мору, и ниједан лист не опадне, а да Он за њ не зна; и нема зрна у тминама Земље, нити ичега свежег нити ичега сувог, ничега што није у јасној Књизи. (Куран, поглавље Ел-Ен'ам, 59.)

Морамо да знамо и морамо да будемо уверени да Бог увек нешто ради, Њему ништа није скривено ни на небесима ни на Земљи, Он свиме управља, ветрове шаље, спушта кишу, и оживљава земљу након мртвила њезина, Он узвисује кога хоће, унизује кога хоће, живот и смрт само Он даје, Он даје коме хоће, а ускраћује од кога хоће, једне уздиже док друге понижава.

Реци: „О Аллаху, који сву власт имаш, Ти власт ономе коме хоћеш дајеш, а одузимаш је од онога од кога хоћеш; Ти онога кога хоћеш узвисујеш, а онога кога хоћеш унизујеш; у Твојој руци је свако добро - Ти, уистину, све можеш! Ти уводиш ноћ у дан, и уводиш дан у ноћ; Ти од неживог ствараш живо, и од живог неживо; Ти опскрбљујеш кога хоћеш, без рачуна.“ (Куран, поглавље Али Имран, 26-27.)

Требамо знати и требамо бити убеђени да се само код Бога налазе ризнице свега што постоји, код Њега су ризнице небеса и Земље, и ризнице свега што постоји.

Ризнице воде, биљног света, ваздуха, метала, здравља, сигурности, благодати, казне, милости, упуте, снаге, поноса, и све друге ризнице су само код Бога.

И не постоји ништа чије ризнице не поседујемо, а од тога Ми дајемо само онолико колико је потребно. (Куран, поглавље Ел-Хиџр, 21.)

Уколико спознамо све ово и будемо убеђени у Божију свемоћ, величину, снагу, узвишеност, знање, власт, ризнице, милост, једноћу, у том случају ће се срца окренути Њему, прса ће постати пространа за ибадет (богослужење), удови тела ће се покорити, а језици ће Га спомињати, величати, славити и хвалити. Тада нећемо молити никог осим Њега, нити ћемо од кога помоћ тражити осим од Њега, нити ћемо се ослањати осим на Њега, нити ћемо се плашити никога осим Њега, нити ћемо обожавати неког поред Њега.

То вам је Аллах, Господар ваи, нема другог бога осим Њега, Створитеља свега; зато Њему робујте; Он над свим бди! (Куран, поглавље Ел-Ен'ам, 102.)

Трећа: Веровање да је само Он достојан обожавања (тевхидул-улухијје)

Знамо и чврсто смо уверени да је само Аллах истински Бог, Који нема судруга, и да једино Он заслужује да се обожава. Он је Господар светова, Бог светова, ми Га обожавамо на начин какав нам је прописао са пуном понизношћу и љубави према Њему и са потпуним величањем Његовог Бића. Као што смо се [необходно] покорили Његовом господарству, тиме што нас је створио и нама [космичким законима] управља, требамо се [вољно] покорити Његовој божанствености прихватајући Његове наредбе и одредбе које нам је прописао.

Као што морамо да знамо и да верујемо да је само Он једини Господар и да у томе нема судруга, тако исто морамо да знамо и да верујемо да је Он једини истински Бог Који се обожава и да у томе нема судруга. Ми само Њега обожавамо и поред Њега другом божанству се не покорavamo.

А ваш Бог - један је Бог! Нема бога осим Њега, Милостивог, Самилосног! (Куран, поглавље Ел-Бекаре, 163.)

Дакле, Аллах је једини истински Бог, и све што се обожава мимо Њега је ништавно као што је ништаван и ибадет (богослужење) који се упућује неком другом осим Њему.

То је зато што Аллах - постоји, а они којима они, поред Аллаха, робују - не постоје, и зато што је Аллах узвишен и велик. (Куран, поглавље Ел-Хаџ, 62.)

Четврта: Веровање да само Бог поседује потпуна својства и најлепша имена (тевхидул-есма' вес-сифат)

Значење овог веровања:

1. Разумевање имена и својстава
2. Њихово памћење,
3. Њихово признавање,
4. Обожавање Бога кроз њих,
5. Рад по ономе што из њих произилази.

Спознаја Божијих својстава попут величинствености, величине, славе, и узвишености испуњава срца робова страхопоштовањем према Богу и величањем Њега.

Спознаја Божијих својстава као што су понос, снага, моћ и гордост, испуњава срца робова понизношћу према Богу.

Спознаја Божијих својстава као што су милост, добротинство, доброта, племенитост испуњава срце љубављу према Богу и жељом за постизањем Његови благодати.

Спознаја Божијих својстава попут апсолутног знања производи код роба свест о томе да га Бог увек види и прати шта ради, да познаје све његове покрете.

Спознаја свих ових својстава неминовно производи код роба величање Бога, љубав и жељу са Њим, потпуно ослањање на Њега, приближавање Њему чињењем богослужења само Њему који нема судруга.

Сва она имена и својстава која је Бог Себи потврдио и која Му је потврдио Његов посланик и ми потврђујемо, а оно што су Он и Његов посланик негирали и ми негирамо.

Верујемо у Божија лепа имена и својства, и у њихова значења и њихове последице. Тако верујемо да је Бог Рахим (Самилосни) ; значење тог имена јесте да Он поседује милост, а последица тог имена је то што Он милост Своју указује коме хоће. На овакав начин се тумаче и сва остала имена и својства. Све ово потврђујемо на начин какав приличи Богу, без било каквог искривљивања, негирања, поистовећивања и поређења, баш онако како Он вели: ***Њему ништа слично није и Он све чује и све види.*** (Куран, поглавље Еш-Шура, 11.)

* Верујемо да само Бог поседује најлепша имена и најсавршенија својства и ми Га обожавамо њима.

Аллах има најлепша имена и ви Га обожавате њима, а клоните се оних који искрећу Његова имена – како буду радили, тако ће бити кажњени! (Куран, поглавље Ел-Еараф, 180.)

Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан са њим, преноси да је Посланик, мир над њим, казао: „**Бог**

има деведесет и девет имена и ко их обухвати ући ће у Рај.^{«1}

Темељи веровања у Божија имена и својства.

Веровање у Божија имена и својства почива на три темеља:

Први: Негирање сваке врсте сличности између Створитеља и створења, у било којем смислу, било да се ради о самом Бићу, Његовим именима и својствима, или Његовим делима.

Други: Веровање у све оно са чиме је Бог Себе описао и оно са чиме Га је описао Његов Посланик, мир над њим.

Трећи: Прекидање сваке жеље за спознајом каквоће Његових имена, својстава и дела. Као што не знамо каквоћу Његовог Бића, такође не знамо ни каквоћу Његових имена, својстава и дела, као што Узвишени наглашава:

Њему ништа слично није и Он све чује и све види.
(Куран, поглавље Еш-Шура, 11.)

¹ Хадис, бележи Бухарија бр. 7392., и Муслим бр., 2677.

Подела Божијих имена на две врсте.

Прва врста: Имена која се Богу приписују и појединачно и заједно са другим именом. Такав је случај са већином Његових имена, као што је: Онај који све чује (Ес-Семи'у), Онај који све види (Ел-Басиру), Јаки (Ел-Кавијју).

Друга врста: Имена која се сама по себи појединачно не приписују Господару, него се уз такво име обавезно спомиње друго име супротно њему.

То је због тога што се савршеност и потпуност очитује у спомињању оба имена заједно, као што су имена: Онај који унапређује и Онај који уназађује (Ел-Мукадиму ве-л-Му'еххиру), Онај који подарује и Онај који ускраћује (Ел-Кабиду ве-л-Баситу) и томе слично.

Оваква врста имена се рачунају као једно име и не спомињу се осим заједно.

Подела значења Божијих имена.

Божија имена се, обзиром на значење, деле на шест врста:

Прва врста: Имена која указују на Божије Биће и Његову једноћу, као што су: Аллаха, Илах (Бог), Један, Једини, Истинити, Живи, Вечни, Први, Последњи, Онај који је изнад свега, Онај који је иза свега, и друга имена слична споменути.

Друга врста: Имена која указују на Божију власт и моћ, као што су: Снажни, Узвишени, Онај Који над свим бди, Свемоћни, Моћни, Јаки, Онај Који унапређује и уназађује и сл.

Трећа: Имена која указују на стварање и обилато давање, као што су: Онај Који из ничега ствара, Онај Који свему даје облик, Опскрбитељ, Дароватељ, Племенити, Доброчинитељ, Онај Који све пази и чува и сл.

Четврта: Имена која указују на знање и свеобухватност, као што су: Онај Који све чује, Онај Који све види, Свезнајући, Онај Који је о свему обавијештен, Онај Који прати сваку кретњу, Који је Сведок свему, Онај Који све пази, Онај Који све обухвата и сл.

Пета: Имена која указују на благодот, милост и опрост, као што су: Господар, Милостиви, Самилосни, Благи, Онај Који не жури са кажњавањем робова, Онај Који је хвале достојан, благодаран, Онај

Који воли, Заштитиник, Помагач, Онај Који је близу, Онај Који се одазива, Онај Који прашта, Онај Који прелази преко лоших поступака, Онај Који покајања прима и сл.

Шеста врста: Имена која указују на упућиване и појашњавање, попут: Упућивач, Онај Који појашњава, Онај Који свиме управља, Онај Који пази на све и сл.

Богу доиста припадају најлепша имена и најузвишенија својства и Њему припадају сви поступци који заслужују похвалу и Он је узвишен и на небесима и на Земљи.

Сва Божија лепа имена указују на једно једино Божије Биће, а својим значењима указују на различите особине тог Бића.

Аллах, другог бога осим Њега нема, најлепша имена има. (Куран, поглавље Таха, 8.)